



26. kapitola

Ked' Leo dorazila do Moosbachu, obloha bola podozrivo sivá. Slnko zakryli tmavočierne oblaky. Strhol sa prudký nárazový vietor, no na ulici, ktorá bola uzavretá pre dopravu, aj napriek tomu stáli obyvatelia mestečka. Povzbudzovali Hope a Leo potleskom. Leo im zamávala. Zdalo sa, že aj Hope si užíva záujem. Hlavu mala vztýčenú vysoko dohora. Keď prešli cez prvú križovatku, Leo spomalila. Na ulici sa trepotali červeno-biele pásy, ktoré vyhradzovali dráhu. Lampy boli vyzdobené desiatkami balónikov. Ako na to zareaguje Hope? Ale kobyľa ostala pokojná a kráčala istým krokom, bez akejkoľvek známky nervozity. Prešli až k trhovisku, kde už čakalo množstvo divákov a pomocníkov rely.

Mali pred sebou ďalšiu úlohu: úlohu na preverenie šikovnosti. Na námestí bol postavený labyrint zo žrdí – taký, aký poznala z tréningov s Angelikou.

„Ak tvoj kôň prekročí žrd', musíš začať odznova,“ vysvetlil jej muž z organizačného tímu.

Žiadny problém, pomyslela si Leo a viedla kobyľu na začiatok labyrintu. Naklonila sa až k Hopinmu uchu. „To zvládneme ľavou zadnou, však?“ pošepkala jej.

Hope odvetila tichým odfrknutím, akoby tá otázka bola celkom zbytočná.

Ukázalo sa však, že úloha je náročnejšia, ako si myslela. Žrde ležali nezvyčajne blízko seba a zákruty boli veľmi ostré. No Hope bola našťastie vďaka intenzívnemu tréningu veľmi ohybná a vrtká. Cez labyrint sa vlnila s nesmiernou eleganciou. Leo ju potľapkala po krku. Ale najťažšia úloha ich ešte len čakala. V malom štvorci sa museli otočiť o tristošesťdesiat stupňov. A vtedy sa to stalo: Hope jednu zo žrdí prekročila. Možno sa Leo unáhli-la. Za súcitných pokrikov publika sa pustila naspäť na štart. Museli začať odznova.

Celá červená viedla kobyľu na štartovací bod. V tej